

udskilt fra kirkens bestyrelse, jfr. § 7, stk. 3, i bekg. nr. 318 af 26. juni 1970 af lov om kirkers bestyrelse m. m., er kirkegårdsbestyrelsen dog altid begravelsesmyndighed, hvilket således bliver tilfældet i København, Frederiksberg, Gentofte, Århus, Ålborg, Odense, Esbjerg og Randers. Denne nyordning vil medføre, at politiet — og i mange tilfælde også præsterne — fritages for det administrative arbejde, der nu påhviler dem i forbindelse med begravelser og ligbrænding. Også afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt der skal finde kirkelig eller borgerlig begravelse sted, er ifølge lovudkastet henlagt til begravelsesmyndigheden.

Fremsættes der indsigelse mod begravelsesmyndighedens afgørelse, og begravelsesmyndigheden ikke finder at kunne tage indsigelsen til følge, skal begravelsesmyndigheden forelægge sagen for skifteretten, hvis afgørelse er endelig. Udvalget har ikke fundet, at adgangen til at fremsætte indsigelse bør forbeholdes en bestemt personkreds.

Herudover indeholder lovudkastet nogle bestemmelser om begravelseshandlingen, hvis forløb såvel ved kirkelige som ved borgerlige begravelser skal fastlægges ved forhandling med den, der har begæret begravelsen eller ligbrændingen foretaget. Ved kirkelige begravelser må præsten dog som den for handlingen ansvarlige træffe den endelige afgørelse, såfremt enighed ikke kan opnås. Som obligatorisk forskrift er alene bibeholdt reglen om, at folkekirkens jordpåkastelsesritual skal følges, når en præst i folkekirken medvirker. Det hidtidige forbud mod jordpåkastelse ved borgerlig begravelse er ikke medtaget i lovudkastet, da udvalget ikke har fundet det tilstrækkeligt motiveret at opretholde dette forbud.

En til ligbrændingslovens § 5 svarende regel om, at det ikke kan pålægges folkekirkens præster at forrette jordpåkastelse eller foretage anden kirkelig handling, hvor ligbrænding finder sted, er ikke medtaget i lovudkastet, da præsters forpligtelse til at medvirke ved ligfærd efter udvalgets opfattelse bør være den samme, hvad enten der skal finde kistebegravelse eller ligbrænding sted.

Bestemmelsen i begravelseslovens § 5, stk. 2, hvorefter medlemmer af et anerkendt trossamfund eller et her i landet bestående kristent trossamfund, som ikke har statens anerkendelse, kan få begravelse forrettet på folkekirkens kirkegårde eller fra dens kapeller af trossamfundets egen præst, foreslås afløst af en bestemmelse, der giver adgang for medlemmer af *alle* trossamfund — anerkendte som ikke-*anerkendte*, kristne som ikke-kristne — til at få deres døde begravet på folkekirkens kirkegårde under medvirken af trossamfundets præster.

De gældende regler om adgangen til at anlægge kirkegårde og begravelsespladser opretholdes ifølge lovudkastet stort set uændrede, dog med den tilføjelse, at bestemmelser om bestyrelse, tilsyn og benyttelse m. v. for alle ikke-folkekirkelige kirkegårdes vedkommende skal fastsættes i en af kirkeministeriet stadfæstet vedtægt.

Iøvrigt skal kirkeministeren ifølge udkastet være bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om begravelse og ligbrænding.

Udvalgets lovudkast har været forelagt justitsministeriet, indenrigsministeriet, miljøministeriet, biskopperne, stiftsovrighederne, de kommunalt bestyrede begravelsesvæsener, Den danske Præsteforening og Landsforening af Menighedsrådsmedlemmer. Endvidere er der givet de private kirketiendejere og præsterne indenfor de anerkendte trossamfund lejlighed til at ytre sig over udkastet.

Udvalgets lovudkast er foruden på det foran nævnte punkt angående begravelsesmyndigheden fraveget for så vidt angår bestemmelsen i § 12, stk. 2, om tidspunktet for jordpåkastelse, når ligbrænding finder sted, idet man har fundet det naturligt at henføre denne bestemmelse til de administrative forskrifters område. Reglen i udkastet § 13, stk. 1, hvorefter præster i trossamfund uden for folkekirken ved begravelse på folkekirkens kirkegårde eller fra dens kapeller skal anvende folkekirkens ritual eller et af kirkeministeren godkendt ritual, er erstattet af en regel om, at der i sådanne tilfælde skal forhandles med kirkegårdsbestyrelsen om begravelseshandlingens forløb, jfr. lovforslagets § 11, stk. 3. Ordensforskriften i udkastets § 16 er i forbindelse hermed ændret til den i lovforslagets § 13 anførte regel, hvorefter kirkegårdsbestyrelsen kan modsætte sig sådanne led i en påtænkt begravelseshandling, som ville stride imod den sømmelighed og orden, der bør iagttages på kirkegårde. Det er ikke anset for påkrævet, at der herudover stilles krav om anvendelse af et godkendt ritual.

I lovforslagets § 9, stk. 2, er indsat en ny regel, hvorefter spørgsmålet om valg af gravsted i tilfælde af uenighed mellem de efterladte kan indbringes for skifteretten, idet der efter de i praksis gjorte erfaringer skønnes at være behov for at kunne opnå en judicial afgørelse af sådanne tvistigheder.

Herudover er der foruden redaktionelle ændringer af nogle af udkastets bestemmelser foretaget en omredigering af udkastet, således at de generelle regler om begravelse og ligbrænding er anført i lovforslagets kapitel 1.

Lovforslagets gennemførelse vil ikke påføre statskassen udgifter. Derimod indebærer forslaget i administrativ henseende, at sager vedrørende lig-